

عنوان مقاله:

بررسی عوامل افزایش دهنده تعاملات اجتماعی در طراحی بناهای مسکونی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سارا زنگنه بهزادی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

عبدالرضا کوهی فائق - مربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

خلاصه مقاله:

پیوندهای بین افراد در محیط از عواملی است که در گذشته دور تاکنون رکن اصلی طراحی معماری در فضای گوناگون به ویژه در فضای مسکن، امکان پذیر می سارد. پیشرفت تکنولوژی موجب کاهش ارتباطات شده و انسان مدرن را از هویت خاص مسکن خود تهی و موجب افزایش فاصله از فرهنگ کهن ایرانی در طراحی گشته است. این مقاله برای نخستین بار عوامل افزایش دهنده تعاملات اجتماعی در طراحی مجتمع مسکونی رابه عنوان رکن اصلی تاثیرگذار مورد بررسی قرار داده است. با تکیه بر شناخت این عوامل می توان نه تنها فرهنگ خانه سازی ایرانی را احیا نمود بلکه موجب سرزندگی در رفتار انسانی گشت. پژوهش حاضر بر پایه داده های کتابخانه ای از یک سو و داده های میدانی از سوی دیگر نهاده شده است. در این مقاله به الگوهای انسانی در زمینه رفتار با محیط پرداخته و انواع آنها مورد بررسی قرار می گیرد. سپس نیاز های انسانی در معماری را مورد تحلیل و بررسی قرار داده. با تحقیق های انجام شده آشکار شد می توان تعاملات مناسب میان انسان ها با طراحی محیط زندگی به شکل مستقیم تاثیر گذار است. هدف از این پروسه باتکیه بوشناخت و جمع بندی عوامل موثر بر بالا بودن ارتباطات انسانی و به فراموشی سپرده نشدن فرهنگ ایران به کمک معماری است. نتیجه مطالعه، شناخت نیازهای انسانی در روابط فوق و طوایح بهینه با توجه به نیازهای انسانی بدیهی است که هر چه محیط قابلیت بیشتری برای پاسخ گویی به این نیازها داشته باشد

کلمات کلیدی:

الگوهای رفتاری، بناهای مسکونی، تعاملات اجتماعی، نیازهای انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/458772>

